

Kodin Osasto

Pikkulapsen kylvyistä.

Vastasyntyneelle lapselle ei pitäisi antaa ammekylpyä paljossa vedessä ennenkuin 10 päivän vanhana, eli vasta sitten kun napanuora on irrottunut.

Kylpyä ei pidä koskaan antaa lapselle heti syöttämisen jälkeen, vaan tunti sen jälestä. Lasta pitäisi kylvettää joka päivä samalla aikaa. Huone, jossa pikkulasta pestään, tulee olla tavallista lämpimämpi. Ensimmäiset kylvyt on annettava nopeasti. Lapsen kylpyammeeseen laitetaan vähän 100 asteen Fahrenheit lämpöistä vettä. Ensin pestään lapsen kasvot ja pää. Pesusienet ovat pehmeitä pesuvälineitä, mutta ne ovat epäkäytännöllisiä siitä, että ne helposti kokoavat likaa itseensä, jota ei voi mitenkään poistaa. Sientä ei pitäisi käyttää ainakaan kasvoja ja siittimiä pestessä. Kasvoja ja päätä varten tulisi olla erikoinen pesuvaate samoinkuin peräpuolla varten. Siittimet olisi paras pestä haaleaan booriveteen kastetulla puuvillatukolla. Boorivettä tätä tarkotusta varten valmistetaan yhdestä pafittista vettä, johon sekoitetaan kaksi teelusikallista boorihappoa. Lapsen silmät on myöskin pestävä booriveteen kastetulla puuvillatukolla tai hyvin pehmeällä linatilkulla. Silmien pesuvettä varten käytetään yksi teelusikallinen boorihappoa yhteen paintiin vettä. Jos lapsen silmiin ilmestyy visuaa, on niitä pestävä kerran tunnissa boorivedellä. Lapsen suu pitäisi myöskin pestä joka päivä Hevällä boorivedellä. Ikeniä pestessä on paras käyttää puuvillaan käärittyä hammastikkaa, sillä hoitajan sormi on liian suuri siihen tarkotukseen.

Saippuaa ei pitäisi käyttää paljon ja se mitä käytetään, pitäisi olla mahdollisimman puhdasta ja mietoä. Sellaisena saippuana suositellaan väritöntä "Castile" saippuaa.

Kylpyvesi muutamilla ensi viikolla tulee olla 100 astetta F. Jo toisella kuukaudella saa veden lämpö määrän alentaa kahdella asteella. Kuuden kuukauden vanhana saa lasta pestä 95 asteen F. lämpöisessä vedessä ja toisena ikävuotena saa kylpyvesi olla 85—90 astetta F.

Lapsi on kuivattava kylvyn jälkeen hyvin huolellisesti. Lihavan lapsen kainaloihin ja nesisille on siroteltava puuteria (Talcum powder) sillä se estää lihavalta lapselle niin tavallisen ihon hetyymisen.

Kotitekoisia makeisia.

Neljäs osa kupillista kutakin: taateleita, viikunoita, rusinoita, kuivatuja aprikoosia (hiukan hotettuja), kuivatuita väskynöitä (hiukan hotettuja) ja maapähkinöitä jauhetaan sekasin myllyllä, kostutetaan vähäsellä määrällä appelsiinimehua tai hunajaa ja muodostetaan pieniksi palloiksi, jotka kleritellään ruskeassa sokerrissa. Jos haluaa makeisiin kuoren suklaatista, saa sen siten, kun kastaa ne sulatetussa suklaatissa ja asettaa ne sitten öljyille paperille kuivattamaan.

TARKASTAKAA ILMOTUKSIA

Äidin velvollisuudet

Joulu oli taasen tulossa. Irene istui naapurinsa Helga Honkalan luona kiireisesti ommellen käsityötänsä, sillä oli vielä monta käsityötä valmistettava annettaviksi joululahjoina.

"Oletkos lukenut Toverittaren siinä oli taasen hyviä kirjoituksia, kaikenlaisia neuvoja meille äideille?" kyseli Helga kaataessaan kahvia naapurilleen.

Irene punastui aivan korviaan myöten. Olihan niin häpeällistä sanoa ettei hän — lapseton nainen joutanut niistä monista työväenlehdistä, joita heille tuli, lukemaan edes heidän — naisten — omaa sosialistista lehteä. Ja hän — Helga — oli viiden lapsen äiti, eikä tyytynyt tiedonhintaan sammuttamaan yksinomaan lukemalla naistenlehteä, vaan tarkalleen seurasi kaikkia työväen omia lehtiä. Puolustukseksien hän lopptjen lopuksi sanoin meikien takerrellä kurkkuihin sanoi ei ehtineensä lukea siksi, kun oli niin paljon ommeltavaa jouluksi.

"Mitä ompelet?" kysyi Helga. "Ompelen siskoni pikkutyttöle leninkiä, aion sen tehdä aivan käsin, sillä tiedän, että siskoni on niitä naisia, jotka antavat arvon käsin tehdyille ompelussille."

"Oh, Irene, uskon, että on vain harvoja naisia, jotka eivät pitäisi siitä, että he itse ja heidän lapsensa saisivat olla puettuina sieviin ja aistikkaasti tehtyihin vaatteisiin — nimittäin meidän työväenluokan naistenkin keskuudessa — mutta heillä ei ole siihen monellakaan tilaisuutta," vastasi Helga.

"Mutta onhan paljon naisia, joiden ei tarvitse hankkia ulkopuolelta kotiaan elatustaan; heillä olisi tilaisuus sievittää kotinsa ja lapsensa sievillä käsitoilla, mutta eivät kumminkaan sitä tee," puolusteli Irene. "Minä ainakin pitäisin lapseni niin, että he saisivat käydä puettuina käsin koristelemissani vaatteissa," jatkoi hän vielä.

"Oletko varma, että silloin olisit täyttänyt velvollisuutesi perhettäsi kohtaan, jos uhraisit kaiken aikasi mitä sinulla on tehtyäsi kotiaskareesi, nypplämällä käsitoita?" kysyi Helga.

"No, etkö sinä pidä paljon sievempänä ja miellyttävämpänä sellaista työläiskotia ja lapsia, jotka äiti on sievistänyt abkerilla kättensä töillä?" kysyi Irene.

"Pidän — pidän kyllä kaikista kauniista, mutta työläisäiti ei ole silloin täyttänyt velvollisuutensa perhettään ja omaa luokkaansa kohtaan, kun hän yrittää käyttää jontohetkensä ainoastaan oman kodin sievistämiseen. Meillä äideillä olisi paljon tärkeämpää tehtävää, jos sen oivaltaisimme

ja josta olisi paljoo suurempi hyöty itsellemme ja lapsillemme," sanoi Helga.

"Mitä tarkoitat, Helga, sillä paljoo tärkeämmällä?" uteli Irene.

"Sinä tiedät että meidän äitien huolena on melkein kokonaan lastemme kasvatus, tiedäthän?"

"Tiedän, vastasi Irene veren noustessa poskille.

"No niin, tiedät myös, että kuulumme siihen riistettävään luokkaan ja että elämämme käy yhä kurjemmaksi. Yhä ahnaammin haluavat tämän järjestelmän loiseläjät imeä voimaamme ja vertamme. Heillä ei ole ihmisyysyitä. He saattavat näännyttää miehemme ja vieläpä omat rakkaat lapsemme, uurastaessaan heille rikkauksia ja useinkin he saavat uhrata henkensäkin näiden loiseläjien hyväksi. Ajattele Irene kuinka suuren rikoksen me äidit teemme ollessamme kokonaan tiedottomia siitä järjestyneiden työläisten joukkoliikkeestä, jotka taistelevat ihmisoikeuksia itselleen. Tiedät että miehemme uurastaen hikipajoisuutta, elämän raskaiden huoltien painamana, joutuvat ajattelemaan tämän järjestelmän kieroutta ja ajateltuaan heihin syytty viha, syytty into taistella tämän riistojärjestelmän poistamiseksi ja uuden paremman luomiseksi, jossa kaikkien velvollisuus on tehdä työtä, jossa ei ole tilaisuutta toisilla riistää kanssaveljiään. Mutta siinä vaaditaan tarmokasta, sitkeää, joukkotoimintaa. Ennenkuin se saadaan, täytyy kaikkien työläisten olla tietoisia asemamme kurjuudesta. Siinä tarvitaan meitä äitejä mukana. Meidän velvollisuuksiimme kuuluu olla tietoisia asemastamme. Silloin vasta olemme täyttäneet velvollisuutemme äiteinä, kun kasvatamme lapsistamme luokkatietoisia työläisiä, jotka meidän voimaimme herpaannuttua jatkavat työtämme, puheli Helga.

Tämä näytti tekevän Ireenen omituisen vaikutuksen. Heidän puheensa kääntynyt tavallisiin taloutta koskeviin asioihin soi edelleenkin Ireen korvissa sanat: äidin velvollisuudet.

Mentyänsä ilta-askareilleen ja ne tehtyään odotellessaan miestänsä kotiin aikoi hän jatkaa ompelustaan — mutta miksi ei ompelamisesta tule mitään. — Vaistomaisesti heitti työn pois — ajatukset kohdistuivat aina vain samaan — äidin velvollisuuksiin. Niin — olihan hänkin tulossa äidiksi — oliko hän tehnyt kaiken velvollisuutensa tulevaa lastansa kohtaan? Ei! Hän oli yksi niitä monia tiedottomia äitejä, jotka eivät tienheet velvollisuudestaan lapsiaan ja koulu luokkaansa kohtaan. Hänellä ei ollut ollut aikaa ennen hankkia tietoa asemastan siksi että hän kaiken jontohetkensä käytti ommellen ja nyppläillen kaikenlaisia käsitoita. Mitä hyötyä on hänelle tästä, vaikka hänen kotinsa olisi kuinka sievä ja aistikas, kun se voi jonain päivänä pirstoutua. Entä jos tulevan lapsen isä jonain päivänä kan-

nettaisiin hikipajassa murskaantuneena kotiin? Hän ei ole pannut tikkua ristiin tämän järjestelmän jalkojen.

Kuumennetaan yhdessä $\frac{1}{4}$ kup. hunajaa ja $\frac{1}{4}$ kup. voita (tai jotakin voimavastiketta) ja annetaan vähän jäähtyä; kun seos on vielä hiukan lämmintä, sekoitetaan siihen hiukan kanella, 1 kup. jauhoja, 1 hyvin vispilöity muna, puoliteelusik. ruokasoodaa (joka on sekoitettu kiehuvaan veteen) ja 1 kup. hakattuja rusinoita; sekoitetaan hyvin ja lisätään jauhoja niin paljon, että taikina tulee niin kovaksi, että pysyy siinä muodossa mihin sen asettaa; taikinaa asetetaan lusikallinen kerrallaan harvakseen valdellulle pannulle ja paistetaan tavallisen lämpimässä uunissa.

Kengät, jotka kovan liikoamisen jälkeen kuivaavat hyvin koviksi, saa pehmeiksi kun voitelee ne tavallisella lampuöljyllä.

Tomaattimehu poistaa muste-, viini- ja hedelmätahrat kankaaisia sekkä käsistä.

Täytettyjä taateleita.

Taateleista poistetaan luut ja taatelit täytetään sitten maapähkinävoilla tai saksanpähkinöillä.

Kuinka voimme lievittää sokeripuulaamaa.

Me olemme jo niin tottuneet käyttämään valkosta ruokataalijuurikasokeria, että olemme pahemmassa kuin pulassa nyt kun emme sitä saa muuta kuin vissin määrän kuukauden kohden. Useat hedelmät sisältävät niin runsaasti sokeria, että ne eivät kaipaa vähäkään sokeria mausteeksi. Esimerkiksi taateleilla tai viikunoilla voi maustaa vähemmän makeista hedelmistä keitetyjä keittoja kylliksi makeiksi. Makeisten tarve voidaan helposti tyydyttää taateleilla, rusinoilla ja viikunoilla. Taateleissa on sokeria niin puhtaassa muodossa, että se sulaa hyvin helposti ja on erittäin ravitsevaa. Taatelit ja muutamat pähkinöitä muodostavat hyvän ja ravitsevan aterian. Väskynät sisältävät myöskin runsaasti sokeria, joten niillä ei tarvitse sitä keittäessä ollenkaan lisätä, paitsi jos ne keitetään paljossa vedessä sopaksi, jolloin sen voi maustaa rusinoilla tai talulla makeilla hedelmillä. Putingit, joihin käytetään rusinoita, ei tarvita käyttää sokeria; putinkiin tulee rusinoista kylliksi sokeria. Viikuna on melkein verraton hedelmä. Se sisältää runsaasti sokeria ja koska se on luonnollinen vatsanpehmittäjä, voi viikunoita huoletta syödä vaikka kuinka paljon. Viikun-

telmän poistamiseksi ja kuinka hän voisi kasvatamaa lapsensa taistelemaan runneltuneen isänsä puolesta, kun ei hän — hänen äitinsä ole tämän riistojärjestelmän vihaaja ja innokas uuden, kaikille onnekkiaan järjestelmän luoja? Helga oli sittenkin oikeassa. Meidän äitien velvollisuuksiin kuuluu kasvattaa lapsistamme luokkatietoisia työläisiä. Sitä emme voi tehdä, elleimme käytä kaikkia mahdollisia jontohetkiä tiedon hankintaan. Meidän äitien velvollisuus on tutustua yhteiskunnallisiin kysymyksiin, yhdessä miestemme kanssa ottaa osaa siihen joukkoliikkeeseen, ja taistella parempien elämän mahdollisuuksien puolesta.

Olga Laine.